εὐρυτάτης ἐκτάσεως ἐντονωτάτου καὶ καταπληκτικῆς πρωτοτυπίας ἀντιαφροδισιακοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀγῶνος, τὸν σπανιωτάτου σφρίγους καὶ διεθνοῦς κύρους ἀγωνιστὴν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὑποδεχόμεθα μίαν δεσπόζουσαν ἐν τῷ ἰατρικῷ κόσμῳ φυσιογνωμίαν, ὁλόκληρον ἐποχὴν διὰ τοῦ ὀνόματός της ἀνεξιτήλως σφραγίζουσαν.

Προσαγορεύων, λοιπόν, ὑμᾶς σήμερον ἐν ὀνόματι τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην δεξίωσιν ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς συγχαίρων ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ σας, ἔχω τὴν ἰδιαιτέραν χαρὰν νὰ ἐγχειρίσω εἰς ὑμᾶς τὸ ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ σας καὶ νὰ ἀναρτήσω ἐπὶ τοῦ στήθους σας τὸ δηλωτικὸν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ὑμῶν ἀξιώματος ἀκαδημαϊκὸν τοῦτο σῆμα.

Ἐν βαθείᾳ συγκινήσει ἀναπολῶ ταύτην τὴν στιγμὴν πῶς, πρὸ δεκαεπταετίας, ὅτε ὡς ἑκατοστὸς Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λήγοντος τοῦ πρυτανικοῦ μου ἔτους, παραδίδων τὴν πρυτανείαν εἰς ὑμᾶς, ὡς τὸν διάδοχόν μου καὶ πρῶτον Πρύτανιν τῆς δευτέρας ἑκατονταετίας, ἀνήρτων ἐπὶ τοῦ στήθους σας τὴν πρυτανικὴν ἅλυσιν. Πῶς νὰ μὴ διίδω ἐπέμβασιν ἀνωτέρας Δυνάμεως, ἰθυνούσης τὰ τοῦ βίου μας οὕτως, ὥστε σήμερον ἐγὼ αὐτὸς πάλιν, ὡς Πρόεδρος νῦν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, νὰ περιβάλω ὑμᾶς διὰ τῶν διασήμων αὐτῆς τούτων, ἐγκαινιάζων οὕτω τὴν εἰς τὰς ἀκαδημαϊκὰς ἡμῶν Τάξεις ἐπίσημον εἴσοδόν σας.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τρέφει τὰς ἀρίστας ἐπ' αὐτῇ ἐλπίδας, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι, συνεχίζοντες καὶ ἐφεξῆς τὸν ἀντιαφροδισιακόν σας ἀγῶνα, ἐφωδιασμένος ἤδη διὰ τοῦ κύρους τῆς ἀκαδημαϊκῆς ὑμῶν ἕδρας, θὰ εἶσθε εὐακουστότερος καὶ ἄκρα εὐεργετικώτερος εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον, τὸ δεόμενον τῶν τόσον σωστικῶν φώτων σας, κύριε Φωτεινέ.

Ὡς εὖ παρέστητε, λοιπόν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀκαδημίᾳ, παρακαλῶ δὲ νὰ καταλάβητε τὴν δι' ὑμᾶς καθιερωθεῖσαν ἕδραν.

Κύριος ὁ Θεὸς χαρίζοιτο ὑμῖν μακροημέρευσιν ἐν ὑγείας ἀκμῇ πρὸς εὐόδωσιν τῆς κοινωφελεστάτης ἀποστολῆς σας, τῆς τόσον ἐξυπηρετούσης τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ τῆς χώρας Ἱδρύματος ἐπιδιωκομένους ὑψηλοὺς σκοπούς.

*

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΑΡΙΣΤ. ΚΟΥΖΗ

Μετὰ τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Προέδρου, ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἀριστ. Κούζης**, προσεφώνησε τὸν κ. Γ. Φωτεινὸν ὡς ἑξῆς :

Ἐνταλθεὶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὅπως συμφώνως

τοῖς Θεσμοῖς προσφωνήσω τὸν νέον ἀκαδημαϊκὸν κ. Γεώργιον Θ. Φωτεινὸν ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπισήμῳ αὐτοῦ δεξιώσει ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ πράττω τοῦτο λίαν εὐχαρίστως ἐκθέτων δι' ὀλίγων τὴν ἀξιόλογον ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν.

Ὁ Γεώργιος Θ. Φωτεινὸς ἐγεννήθη τῇ 26 Ἰανουαρίου 1876 ἐν Μυλοποτάμῳ Κυθήρων, διήκουσε τῶν πρώτων ἐγκυκλίων μαθημάτων ἐν τῇ πατρίδι του καὶ τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ τῆς Σμύρνης, τῷ δὲ 1893 ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν, ἧς ἀνηγορεύθη ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῷ 1898. Μετὰ τετραετεῖς κατόπιν σπουδὰς ἐν Παρισίοις, Βερολίνῳ, Λονδίνῳ καὶ Βιέννῃ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἐγένετο δ' ἐν ἀρχῇ βοηθὸς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς ἐγχειρητικῆς καὶ τοπογραφικῆς Ἀνατομικῆς, εἶτα δὲ τοῦ Νοσοκομείου τῶν εἰδικῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων, περὶ ἃ εἶχεν εἰδικώτερον ἀσχοληθῇ. Βραδύτερον κατέλαβε τὴν θέσιν ἐπιμελητοῦ ἐν τῇ ὁμοίᾳ Πανεπιστημιακῇ κλινικῇ καὶ ἐν ἔτει 1910 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ μαθήματος τούτου καὶ διευθυντὴς τῆς Κλινικῆς. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἐγένετο καὶ καθηγητὴς ἐν τῷ Ὀδοντοϊατρικῷ σχολείῳ καὶ διευθυντὴς αὐτοῦ, ὡς καὶ καθηγητὴς ἐν τῇ Ὑγιειονομικῇ σχολῇ. Τρὶς ἐξελέγη κοσμήτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, τῷ δὲ 1936 ἐξελέγη ἀντιπρύτανις, τετράκις δὲ κατὰ σειρὰν κατόπιν πρύτανις. Ταὐτοχρόνως διωρίσθη μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγιειονομικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ πέντε δὲ ἔτη καὶ πρόεδρος αὐτοῦ. Τέλος τῷ 1946 ἐγένετο ὁμότιμος καθηγητής.

Ὁ κ. Γεώργιος Φωτεινὸς εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἱδρυτὴς τῆς ἐν λόγῳ κλινικῆς διδασκαλίας τῶν ῥηθέντων νοσημάτων καίτοι ὑποτυπώδης φροντὶς τοῦτο μὲν ὁμοίας Κλινικῆς εἶχε ληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου διαπρεποῦς καθηγητοῦ Μιλτιάδου Βενιζέλου, τοῦτο δὲ διδασκαλίας μαθημάτων ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου καθηγητοῦ Σπυρίδωνος Κ. Μπαλάνου, ὅστις οὐ μόνον ἐδίδαξε καὶ τὰ νοσήματα ταῦτα μετὰ τῆς ὑγιεινῆς, ἀλλὰ καὶ παρέσχε τὰ πρῶτα βιβλία πρὸς σπουδὴν τούτων διὰ τῆς μεταφράσεως ἐκ τῆς Γαλλικῆς τοῦ ἔργου τοῦ Gruveillier εἰς τρεῖς τόμους. Δυστυχῶς μετὰ τοῦτον ἡ διδασκαλία ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς εἰς χειρουργοὺς καθηγητάς, μὴ εἰδικούς, οὕτω δ' οὐδεμία πρόοδος ἔκτοτε ἐσημειώθη καὶ μέχρις οὗ τῇ φροντίδι τοῦ καθηγητοῦ Φωτεινοῦ, ἡ μὲν διδασκαλία τῶν νοσημάτων τούτων, κριθεῖσα πλέον ἀναγκαιοτάτη, ἐπεβλήθη εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἰατρικῆς, ὁ δὲ ἀγὼν κατὰ τῶν νόσων ἐκείνων ἐπεξετάθη διὰ τῆς διδασκαλίας τούτων καὶ εἰς τὰς μαίας καὶ τὰς ἀδελφὰς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Οὕτω, κυρίως εἰπεῖν, ἱδρυτὴς τοῦ ἐν λόγῳ κλάδου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὀργανωτὴς δὲ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν τεραστίας καταστροφὰς ἐπιφερόντων νοσημάτων τούτων ὑπῆρξεν ὁ Φωτεινός. Εὐτυχῶς δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἀκριβῶς ἐκείνην ἐκ τοῦ διατιθε-

μένου ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου ἀειμνήστου Ἀνδρέου Συγγροῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ὑπελείπετο περίσσευμά τι, δι' οὗ ἡ ἀείμνηστος σύζυγός του Ἰφιγένεια Συγγροῦ προέβη εἰς ἀνέγερσιν τοῦ περικαλλοῦς εἰδικοῦ νοσοκομείου τοῦ φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ ἀοιδίμου συζύγου της, ὅπερ καὶ μεταγενεστέρως μάλιστα πλουσιοπαρόχως ἐπλούτισεν αὕτη διὰ δωρεᾶς, ἧς τὴν διατύπωσιν νομίζομεν πρέπον νὰ ἀναφέρωμεν ὧδε κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμήν.

«Προικοδοτοῦσα, ἔγραφεν ἡ μεγάλη δωρήτρια, τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο πρὸς ἐκτέλεσιν ἱερᾶς δι' ἐμὲ ἐντολῆς καὶ ἐπιθυμίας τοῦ ἀειμνήστου συζύγου μου Ἀνδρέου Συγγροῦ, αἵτινες ἐνεσαρκώθησαν καὶ ἐν ἐμοί, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων οὐδενὸς ἐφείσθην κόπου καὶ πᾶσαν κατέβαλον μέριμναν, παρακολουθήσασα ἐν στοργῇ τὴν ἀνέγερσιν, τὸν ὀργανισμὸν καὶ ἰδίως τὴν μεταμόρφωσίν του ἐν τῷ πνεύματι, τὸ ὁποῖον ἔχω λαβοῦσα παρὰ τοῦ μεγατίμου ἱδρυτοῦ του, νομίζω ὅτι ἐκπληρῶ τὸ παρ' αὐτοῦ ἀνατεθέν μοι ἔργον, ἐὰν καὶ μετὰ θάνατον ἐπεκτείνω τὴν ἐπὶ τοῦ ἱδρύματος τούτου παρ' ἐκείνου κληροδοτηθεῖσάν μοι φροντίδα καὶ ἐπίβλεψιν, οἱονεὶ διαιωνίζουσα καὶ τὴν ἐκείνου καὶ τὴν ἐμὴν στοργήν. Καὶ πρὸς τοῦτο παρακαλῶ θερμῶς τὸ Δημόσιον τῆς Πατρίδος, ἐκφράζουσα διακαῆ πρὸς τοῦτο πόθον τοῦ τε συζύγου μου καὶ ἐμοῦ, ὅπως τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ μὲν ἐξακολουθήσῃ τὸν ἀρχικὸν αὐτοῦ προορισμὸν τῆς νοσηλείας μόνον ἀπόρων ἀρρένων τε καὶ θηλέων ἀσθενῶν ἐκ μεταδοτικῶν νοσημάτων, λειτουργοῦν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν μετ' ἐξιδιασμένην μελέτην τῶν ἀναγκῶν του ὑποβληθέντων καὶ ὑπαρχόντων ἤδη ἐψηφισμένων νόμων, διαταγμάτων καὶ ὀργανισμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ συντελεσθεῖσα πρόοδος ἡ ἀποτελοῦσα τὴν λυδίαν λίθον τῆς ἐπιτυχίας των, ἤ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ πάροδος τοῦ χρόνου ἤθελε καταστήσει ἀναγκαίαν μεταβολήν τινα ἢ μεταρρύθμισιν, αὗται νὰ συντελῶνται μόνον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῇ ἐπ' αὐτῆς ἐγκρίσει τῆς Ἐφορείας τοῦ καταστήματος, τὸ δὲ νὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν ἄχρι τοῦδε δοκιμασθεῖσαν καὶ ἐπιτυχοῦσαν πλήρως ἐπιστημονικὴν καὶ διοικητικὴν ἑνιαίαν καὶ μόνην διεύθυνσιν τοῦ ἑκάστοτε τακτικοῦ καθηγητοῦ τῶν ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, καὶ νὰ μὴ διαιρεθῇ ποτὲ εἰς τμήματα, ἔστω καὶ τοῦ αὐτοῦ κλάδου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἄλλων ἰατρῶν, ἔστω καὶ τοῦ αὐτοῦ κλάδου, πρὸς ἀποφυγὴν προστριβῶν καὶ διαφύλαξιν τῆς πειθαρχίας, ἀναγκαίας διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ Νοσοκομείου».

Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν ἅμα ὅτι ἐν τῇ ἀνιδρύσει τούτου, ὅπερ θεωρεῖται ὡς ἓν τῶν ἀρτιωτέρων καὶ ὡραιοτέρων ὁμοίων νοσοκομείων τῆς οἰκουμένης, μεγάλως συνήργησε καὶ ἐμερίμνησεν ὁ νέος ἀκαδημαϊκός, ἐξόχως ὀργανώ-

σας, ἐπιβλέψας καὶ διευθύνας τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1910, ὅτε ἤρξατο λειτουργοῦν.

Ἀπὸ τοῦ χρόνου μάλιστα ἐκείνου χρονολογεῖται καὶ ἡ καθαυτὸ θεραπεία καὶ νοσηλεία δωρεὰν ἐν αὐτῷ τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν καὶ ἡ πληρεστέρα πλέον ἐκπαίδευσις τῶν μελλόντων ἰατρῶν, παραπλεύρως δὲ καὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ σχολείου, τῶν μαθητριῶν τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου, τῶν τῆς Μαρίκας Ἠλιάδη καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ᾿ ἐποχῆς ἤρξατο τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ αὐτοῦ καθηγητοῦ τὸ πρῶτον ἐν τῷ αὐτῷ νοσοκομείῳ καὶ ἡ σπουδὴ τῶν δερματικῶν ἐν γένει νόσων, ἐν δὲ τῇ πόλει καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἡ ἵδρυσις εἰδικῶν ἰατρείων, ἐν τῷ ἰσογείῳ δὲ μάλιστα τῆς οἰκίας του, ἀτομικῇ του ὅλως δαπάνῃ, πρὸς περίθαλψιν δωρεὰν ἀπόρων ἀσθενῶν.

Περαιτέρω τὸ πλουσιώτατον ἐν τῷ ἐν λόγῳ νοσοκομείῳ Μουσεῖον προπλασμάτων, ἓν τῶν τελειοτέρων τοῦ κόσμου, τὸ χρησιμεῦον πρὸς σπουδὴν καὶ προπαγάνδαν, ὀφείλεται προσωπικῶς εἰς τὸν Φωτεινόν, ἀναλαβόντα πρὸς τούτοις καὶ αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν τῆς μεθόδου τῆς παρασκευῆς τῶν προπλασμάτων, καθ᾿ ἃ οὗτος ἐν Βερολίνῳ εἶχεν ἐκμάθει, καὶ ἐν πρωτοτύπῳ ἐπιστημονικῇ ἐργασίᾳ ἥτις ἐδημοσιεύθη μετὰ προλόγου τοῦ καθηγητοῦ O. Lassar·

Παρὰ ταῦτα ἀνάγκη νὰ ἐξαρθῇ ὧδε καὶ ἡ πρὸς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ συγγραφικὴν ἐργασίαν ροπὴ τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ, ἡ ἐνωρίτατα ἀρξαμένη. Ἑταιρεία δ᾿ εἰδικὴ καὶ δερματολογικὴ ταυτοχρόνως ἱδρύεται ὑπ᾿ αὐτοῦ, ὡς καὶ ἴδιον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρχεῖα τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ», δαπάναις τοῦ κληροδοτήματος ἐκείνου ἐκδιδόμενα. Ἐν τούτοις δημοσιεύονται ἐργασίαι τῶν εἰδικῶν κλάδων, ὧν προέχουσαν θέσιν καταλαμβάνουσιν αἱ ἴδιαι τοῦ καθηγητοῦ, ἀνερχόμεναι εἰς 1579 μέχρι τοῦ 1946, καὶ τῶν συνεργατῶν του καὶ μαθητῶν του. Ταυτοχρόνως τῇ συνεργασίᾳ καὶ ὑποδείξει αὐτοῦ τίθεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν, τοῦτο μὲν ἐγχειρίδιον τῶν μεταδοτικῶν τούτων νόσων, τὸ τοῦ Augagneur καὶ Carle ἐν μεταφράσει ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ, τοῦτο δ᾿ ἄλλο, ἐπίσης ἐν μεταφράσει περὶ δερματικῶν νόσων, τὸ τοῦ Γάλλου καθηγητοῦ Gaucher, πλουτισθέντων ἀμφοτέρων διὰ παρατηρήσεων καὶ σημειώσεων τοῦ μεταφραστοῦ, οὐκ ὀλίγων μάλιστα πρωτοτύπων. Φυσικῷ τῷ λόγῳ ὁ χρόνος δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν ἢ μόνον ἐνίων ἐξ αὐτῶν, καὶ δὴ ἐν συντομίᾳ βραχυτάτῃ. Οὕτω ἰδιαζούσης σημασίας εἶναι ἡ πραγματεία αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν ἐν λόγῳ λίαν καταστρεπτικῶν νόσων, περὶ ὧν καὶ σήμερον ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς θέλει μετ᾿ ὀλίγον εὐρύτερον ὁμιλήσει. Περὶ τοῦ ἀγῶνος τούτου ἐπραγματεύθη οὗτος τὸ πρῶτον τῷ 1939

διὰ τοῦ πρυτανικοῦ αὐτοῦ λόγου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, παρουσίᾳ, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων, τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β', τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου. Καὶ ὁ ἀγὼν οὗτος ἐδείχθη πράγματι ἀρκούντως ἀποτελεσματικός. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἀκριβῶς τοῦτον συνέταξε καὶ βιβλιάριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Σωθῆτε ἀπὸ τὰ μεταδοτικὰ ταῦτα πάθη», τὸ κυκλοφορῆσαν εἰς δύο ἐκδόσεις εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας ἀντιτύπων, διανεμηθὲν δωρεὰν διὰ τὸν λαόν, τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον, ἀσφαλῶς δὲ συνεργῆσαν μεγάλως πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐγράφη.

Ἡ ἀνακοίνωσις αὐτοῦ κατὰ Ἰανουάριον 1938 ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ἡμέτερον θεραπευτικὸν σύστημα κατὰ τῆς ἐπικτήτου διὰ σπειροχαίτης τρομερᾶς νόσου», ὑπὸ πλείστων ἤδη ἀνεγνωρίσθη ὡς ἄριστον, ἡ δὲ ἐργασία αὐτοῦ περὶ τῆς κλινικῆς ἀξίας τῆς ἀντιδράσεως τοῦ Wassermann, ἡ ἀνακοινωθεῖσα τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1938, ἡ στηριζομένη ἐπὶ χιλιάδων ἀντιδράσεων, εἶναι ἐξαιρετικῆς ὄντως σημασίας διὰ τὰς ἐν αὐτῇ πρωτοτύπους τοῦ συγγραφέως ἀτομικὰς γνώμας. Σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἐπίσης ἡ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ Μάρτιον τοῦ 1946 γενομένη ἀνακοίνωσις περὶ τῶν διὰ σουλφαμιδῶν καὶ τῆς πενικιλλίνης ἀποτελεσμάτων θεραπείας τῶν ρηθέντων νοσημάτων, καθ' ἣν παρὰ τὰ παρὰ πολλῶν πρεσβευόμενα ὑπεδεικνύετο ὑπὸ τοῦ ἀνακοινοῦντος ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἡ θεραπεία νὰ περιορίζηται μόνον εἰς τὰ λεχθέντα νεώτερα φάρμακα, ἀλλ' ὅτι αὕτη δέον νὰ ἀκολουθῇ καὶ τὴν παλαιοτέραν δι' ἀρσενικοῦ καὶ βισμουθίου θεραπείαν, γνώμην ἣν καὶ οἱ πλειότεροι τὴν σήμερον παραδέχονται. Ἀναλόγου σημασίας ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐν τῷ Διεθνεῖ Συνεδρίῳ ἐν Ρώμῃ γενομένη γαλλιστὶ ὑπ' αὐτοῦ τῷ 1912 ἀνακοίνωσις περὶ τῆς θεραπείας διὰ τοῦ 606 μετ' ἐπιδείξεως 24 προπλασμάτων γενομένων ἐν Ἑλλάδι.

Ἄς ἐπιτραπῇ εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα νὰ ὑπομνήσω δύο εἰσέτι πρωτοτύπους δερματολογικὰς ἀνακοινώσεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη περὶ τῆς μεθόδου θεραπείας τοῦ ἐκφύματος τῆς Ἀνατολῆς, φερούσης ἔκτοτε διεθνῶς τὸ ὄνομά του, ἡ δὲ δευτέρα περὶ τῆς ἀντιδράσεως Wassermann ἐπὶ λεπρῶν, τὸ πρῶτον παρὰ τοῦ κ. Φωτεινοῦ ἐνεργηθεῖσα.

Καταλήγων θεωρῶ πρέπον, ὅπως ἀναμνησθῶ τῶν λόγων τοῦ διακεκριμένου Γάλλου καθηγητοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ περιφήμου νοσοκομείου ἐν Παρισίοις Saint Louis H. Gougerot, ὅστις μετ' ἐπίσκεψιν τοῦ νοσοκομείου Συγγροῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ εἶπε καὶ ἔγραψε τὰ ἑξῆς. «Τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο εἶναι ἓν πρότυπον, τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζω ἄλλο παράδειγμα, καὶ τὸ ὁποῖον ζηλεύουσι πάντες οἱ συνάδελφοι. Ὁ διευθύνων καθηγητής, προσέθετε διὰ τὸν κ. Φωτεινὸν ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος δερματολόγος, δύναται νὰ ᾖ ὑπερήφανος διὰ τὸ τέκνον του,

διότι αὐτὸς τὸ διενοήθη καὶ τὸ ἀνέπτυξεν. Ἠδυνήθη νὰ τὸ κάμη τόσον ἐξαίρετον, διότι τὸ ἐδημιούργησεν ἐπὶ νέου ἐδάφους ἐλευθέρου παντὸς κωλύματος, χάρις εἰς τὴν πατρικήν του ὑπομονὴν καὶ εἰς τὴν ἀξιοθαύμαστον ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν εἰδικότητά του».

Ἀκριβῶς δὲ εἰς τὰ προσόντα του ταῦτα τοῦ κ. Φωτεινοῦ ὀφείλεται καὶ ἡ σωτηρία τοῦ περικαλλοῦς ἱδρύματος ἀπὸ ἐπανειλημμένων καὶ σοβαρῶν ἐπιτάξεων, ὧν τινες μικροῦ δέον νὰ μετέβαλλον καὶ αὐτὸν τὸν μέγαν προορισμὸν τοῦ νοσοκομείου, ὃν προέθεντο οἱ ἀείμνηστοι μεγάτιμοι δωρηταὶ καὶ ἱδρυταί.

Ἀγαπητὲ συνάδελφε, ὡς εὖ παρέστητε!

Ἂς εὐχηθῶμεν ἡ αὐτὴ δραστηριότης ὑμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ζήτημα τοῦ εἰδικοῦ ἀγῶνος ἐνισχυόμενον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον χρησιμεύσῃ ἀποτελεσματικώτερον καὶ πλέον καρποφόρως πρὸς πληρεστέραν διαφώτισιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πάσης ἡλικίας.

*

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΦΩΤΕΙΝΟΥ

Μετὰ τὴν προσφώνησιν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀριστ. Κούζη, ὡμίλησεν ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Θ. Φωτεινὸς** ἔχων ὡς θέμα:

Ο ΑΝΤΙΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΕΝΙΚΙΛΛΙΝΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΗΝ.

Σεβασμιώτατε,
Κύριοι Ὑπουργοί,
Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Ἀνερχόμενος τὸ βῆμα τοῦτο, ὡς πρῶτον ἐπιβεβλημένον μοι καθῆκον θεωρῶ, νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὑψίστην ταύτην τιμὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιέβαλον, νὰ μὲ ἐκλέξουν ὡς τακτικὸν αὐτῆς μέλος, ὡς καὶ τὸν τέως Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντῖνον Καλλίαν καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τοὺς κυρώσαντας τὴν ἐκλογήν μου.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης θερμότατα τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας κ. Γρηγόριον Παπαμιχαήλ, τὸν δεξιωθέντα με ἐνταῦθα μετ' ἐξαιρετικῆς εὐμενείας, ὡς καὶ τὸν συνάδελφον κ. Ἀριστοτέλην Κούζην, τὸν ἀναλύσαντα τό τε ἐπιστημονικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον μου.

Καὶ νῦν συμμορφούμενος πρὸς τὸν Κανονισμὸν τῆς Ἀκαδημίας, κατὰ τὸν ὁποῖον, «*τὸ νέον μέλος, κατὰ τὴν ἐπίσημον ὑποδοχήν του, ἀναγινώσκει κατάλλη-*